

Література:

1. Базилевич В. Розвиток внутрішнього ринку в умовах глобалізації: тенденції та суперечності / В. Базилевич // Банківська справа. – 2004. – №2. – С. 7-13.
2. Жаліло Я. Економічні засади державного суверенітету в глобалізованому світі / Я. Жаліло, Д. Покришка // Стратегічні пріоритети. – 2011. – № 2. – С. 106-112.
3. Кредісов А. Стратегічний менеджмент на початку ХХІ ст.: зміна парадигми / А. Кредісов, Б. Літовченко // Економіка України. – 2011. – № 2. – С. 28-37.
4. Сіденко В. Модифікація світової економіки під впливом новітніх факторів глобальної трансформаційної кризи / В. Сіденко // Економіка України. – 2012. – № 5. – С. 18-31.
5. Стукало Н.В. Глобалізація та розвиток фінансової системи України: монографія / Н.В.Стукало. – Д. : Видавництво «Інновація», – 2006. – 248 с.

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД СТИМУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Шевченко І.Ю., к.е.н., доцент

Доломан К.А., студент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

У сучасних умовах посилення глобалізаційних і інтеграційних процесів відбувається ускладнення як міжнародного, так і національного конкурентного середовища суб'єктів господарювання. В таких умовах підприємства потребують повсякчасного впровадження кардинальних заходів щодо посилення конкурентоспроможності товарів, послуг і робіт, що видається можливим лише через активне здійснення ними інноваційної діяльності.

Згідно даних спеціального проекту BRUIT [1], у рамках якого було розраховано значення сукупного інноваційного індексу (Summary Innovation Index) провідних країн світу, Україна зі значенням показника 0,23 входить до групи «країни, що йдуть навздогін», для яких є характерним недостатньо високий рівень інноваційної активності суб'єктів господарювання. Натомість світовими лідерами за рівнем інноваційної активності суб'єктів господарювання, згідно даних цього проекту, є такі країни як Швеція, Фінляндія, Швейцарія, Японія, США, Данія, Німеччина та Люксембург. Країнами-послідовниками, що претендують на зайняття лідерських позицій за рівнем інноваційної активності підприємств у майбутньому, є Великобританія, Ізраїль, Франція, Нідерланди, Бельгія та Австрія. До групи країн, що є «помірними інноваторами» належать Норвегія, Словенія, Естонія, Чеська республіка, Італія, Португалія, Іспанія та Литва.

Розглянемо досвід основних із цих країн у стимулюванні інноваційної діяльності суб'єктів господарювання (табл. 1).

Результати проведеного дослідження вказують на те, що основними напрямками стимулювання інноваційної діяльності, які були використані провідними країнами світу, є податкове, кредитне та фінансове (в тому числі

субсидіарне та дотаційне) стимулювання, що здійснювалося, як правило, у рамках виконання державних цільових програм інноваційного розвитку.

Таблиця 1

Заходи зі стимулювання інноваційної діяльності в країнах світу
(сформовано авторами за даними [2-7])

Країни	Заходи зі стимулювання інноваційної діяльності
Японія	- система прискореної амортизації наукового устаткування; - податкові знижки для суб'єктів інноваційної діяльності; - податкові пільги для суб'єктів інноваційної діяльності.
США	- податкові пільги для суб'єктів інноваційної діяльності; - субсидіарне фінансування створення та функціонування технополісів, науково-технічних парків, малих інноваційних фірм, науково-дослідних консорціумів, бізнес-інкубаторів, науково-технологічних і науково-інженерних центрів, промислово-університетських дослідних центрів і венчурних фірм.
Німеччина	- створення інноваційних союзів і кластерів (альянсів і партнерств) на основі державно-приватного партнерства; - пільгове кредитування суб'єктів інноваційної діяльності; - дотування та субсидування інноваційної діяльності.
Великобританія	- податкове стимулювання інноваційної діяльності; - субсидіарне фінансування суб'єктів інноваційної діяльності.
Франція	- державне програмування інноваційного розвитку; - податкове стимулювання інноваційної діяльності; - пільгове кредитування суб'єктів інноваційної діяльності; - дотування та субсидування інноваційної діяльності.

Тим самим, використання зарубіжного досвіду стимулювання інноваційної діяльності в Україні ускладнене недосконалістю податкового законодавства та вітчизняної нормативно-правової бази як такої, недоліками механізму державного регулювання інноваційних процесів (зокрема, практичною неможливістю держави виступати гарантом для суб'єктів кредитування венчурного бізнесу), а також значною обмеженістю обсягу державних фінансів.

Література:

1. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010-2020 роки в умовах глобалізаційних викликів / Офіційний сайт Комітету з питань науки і освіти Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://kno.rada.gov.ua/komosviti/control/uk/doccatalog/list?currDir=48718>. – Заголовок з екрану.

2. Андрушків І. Стимулювання інноваційної діяльності: зарубіжний досвід [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://sophus.at.ua/publ/2014_11_25_lviv/sekcija_3_2014_11_25/stimuljuvannja_innovacijnoji_dijalnosti_zarubizhnij_dosvid/69-1-0-1116. – Заголовок з екрану.

3. Климова Н.В. Зарубежный опыт стимулирования инновационной деятельности в промышленном секторе / Н.В. Климова, Н.В. Ларина // *Фундаментальные исследования*. – 2014. – № 6. – С. 1442-1446.

4. Коваленко В. Зарубіжний досвід податкового стимулювання інноваційної діяльності / В. Коваленко, М. Мельник // *Формування ринкової економіки в Україні*. – 2009. – Вип. 19. – С. 300-307.

5. Рюмина Ю.А. Зарубежный опыт налогового стимулирования инновационной деятельности / Ю.А. Рюмина // *Вестник Томского государственного университета*. – 2012. – №3(19). – С. 80-85.

6. Маховський О.Г. Зарубіжний досвід та вітчизняні передумови податкового стимулювання інноваційної діяльності [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/18772/1/25-114-120.pdf>. – Заголовок з екрану.

7. Шмігельська З.К. Зарубіжний досвід управління інноваційною діяльністю малих і середніх підприємств та можливості його адаптації в ринковій економіці України / З.К. Шмігельська // *Стратегічні пріоритети*. – 2007. – № 2(3). – С. 119-128.